

det; jeg har udtalt mig derom tidligere anden Steds og er ikke videre betænkelig derved.

Det ærede 2det Medlem for 11te Kred (Th. Nielsen) udtalte, at Finansudvalget i Folketinget og Folketinget i det hele var kommet ind paa et helt andet Synspunkt over for Finansbevillingerne end for en Række Aar tilbage. Da var man kneben, nu er man flot, og i alt Fald rask til at give Bevillinger. Det har det ærede Medlem ganste Ret i, jeg har for en Del Aar siden sammen med det ærede Medlem siddet i Folketingets Finansudvalg, og da var Synspunktet uaegtelig et helt andet, og man havde Møje med at faa smaa Bevillinger, som man nu slet ikke vilde se paa, og de store skride forholdsvis lettere. Om det er en heldig Forandring, skal jeg ikke udtale nogen Mening om; for saa vidt det er Bevillinger, hvorved Landets Udvikling i det hele fremmes, kan jo Regeringen kun være tilfreds med, at de opnaas. Det ærede Medlem mente, at man var kommen ind paa socialistiske Synspunkter. Jeg tror ikke, at det er rigtigt at sige det, og jeg tror heller ikke, at det er sandt. Man har derimod i Folketinget faaet et andet Syn paa, hvorledes man skal støtte de forskellige Næringer. Dette har Regeringen haft allerede for mange Aar siden. For en 10—12 Aar siden blev man højt forbavsset, naar der blev stillet et rimeligt Krav paa Understøttelse af en Næring — jeg har selv været i det Tilfælde — man syntes, at det var underligt at komme med Krav herom. Men paa en Gang kom der en anden Luftning, og nu er man tilbøjelig til at sige: Lad os faa saa meget som muligt til vore særlige Formaal, og det kan være, at man i enkelte Retninger er kommen ret vidt.

Det ærede Medlem omtalte under Bevillingerne til Jærnbanevæsenet særlig — sin egen Jærnbane havde jeg nær sagt — den Jærnbane, det ærede Medlem har Føje til at interessere sig for, Midtbanen i Sjælland, fra Silkeborg til Skern, og det ærede Medlem spurgte, om Ministeren vilde lægge Midtbanen øde. Nej, det vil Ministeren simpelt hen ikke. Jeg havde dog troet, at det ærede Medlem nu var tilfreds, men jeg opdager nu, at han er mere utilfreds end nogensinde. Jeg ser ikke, hvorledes det er muligt at gøre det ærede Medlem fornøjet, men jeg er villig til at tage Sagen under Overvejelse. — Det ærede Medlem nævnte endvidere, at Balancen paa Jærnbanebudgettet ikke var blevet bedre ved 3dje Behandling end ved 2den Behandling; uagtet der var nægtet en Del ved 2den Behandling, var

der givet lige saa meget ved 3dje Behandling. Ja, der er givet langt mere, men det ærede Medlem vil ogsaa vide, at det er for en ikke ringe Grad de samme Bevillinger, der har været Tale om at sætte under Debat. For første Gang er Jærnbanebudgettet behandlet, og jeg tør sige meget omhyggeligt og indgaaende behandlet af Folketinget. Jeg var ingenlunde fuldt tilfredsstillt ved Vedtagelserne ved 2den Behandling; der var adskillige Poster, jeg ikke ønskede at faa nedsatte. Det var ganste vist kalkulatoriske Poster, men jeg er af den Mening, at jo nøjere Forslaget stemmer overens med Budgettet, des bedre er det. Der er endnu en enkelt Medsættelse med Hensyn til Posten om Fortører og Stationskarle, som jeg er ret betænkelig ved, og som det vil være vanskeligt at komme ud af det med; men i det hele vil jeg erkende, at Jærnbanebudgettet er behandlet paa en saadan Maade i Folketinget, at jeg ikke skal søge at rolle ved Vedtagelserne her, uagtet jeg, som sagt, paa enkelte Punkter ikke er uden Betænkelighed ved at modtage Forslaget. Grundene til den betydelige Forhøjelse ved 3dje Behandling i Folketinget var jo for det første Overtagelsen af Driften af de falsterke Baner, de Grundforbedringer, man maa gøre der, Jorpagtningssafgiften, der maa udredes i Anledning deraf, Begyndelsen af Driften af Hobro—Løgthorbanen, som er bevilget for 10 Maaneder i dette Finansaar, altsaa fra 1ste Juni — Nabningen vil falde i Juni eller Juli — og endelig Indførelsen af en forbedret Toggang med Stog gennem Jyn, hvortil slutter sig en bedre Toggang i Syl-land, saaledes at man naar Frederikshavn tidligere om Aftenen — for Resten kommer man ogsaa tidligere til Kjøbenhavn om Aftenen fra Altona over Fredericia. Selvfølgelig koster dette Penge; selv om det giver nogen Indtægt, kan man ikke vente, den forøgede Udgift dækket. — Det ærede Medlem mente, at Landbruget ikke kunde taale megen Modgang, det kunde ikke taale Tabet ved Munds- og Klobesjgen ved Standsningen af Eksporten. Ja, selvfølgelig vil en saadan Næring have ondt ved at bære sine Tab; men hvad Standsningen af Eksporten angaar, maa jeg sige, at det hænger sammen med en hel ny Produktionsmaade i Landbruget. Det er jo nu saaledes, at man hele Aaret rundt producerer Smør, Fløsk og andre Produkter og venter at faa dem afsatte og udførte straks. I ældre Tider var der ikke Tale om, at man saaledes prøvede at sejle om Vinteren; man havde heller ikke Produkter, som man ønskede at afsætte hele Aaret rundt. Altsaa, den store Ulempe ved